

de l'actuació i vitalitat dels nostres organismes, Oficials i de Partit, a Barcelona, tot sota el comú dominador de la UNITAT anti-feixista.

Sota els plecs de la nostra bandera barrada, exponent màxim de la nostra catalanitat i del nostre fervor democràtic, saludem als nostres germans de Partit que lluiten per l'ideal d'un demà millor; als que ja han caigut en compliment del seu deure; i als germans socialistes, comunistes i anarquistes que, junt amb nosaltres, lluiten per tal d'assolir aquella nova societat justa, i humana, que entre tots estem creant.

-D-D-D-D-D-D-D-D-D-D-D-D-D-D-D-

Els traidors de sempre

MENTRE CAMBÓ AFIRMA QUE LA REBEL·LIÓ FEIXISTA HA ESTAT UN DEURE PATRIÒTIC, UN DIARI CATOLIC FRANCÈS DEMOSTRA TOT EL CONTRARI.

Cambó, el traïdor de sempre; el que davant la tragedia que viu el nostre poble hauria d'estar callat i avergonyit, avui encara opina. I no s'accontenta solament amb opinar, sinó que, a més escriu, i escriu per al "gran públic" internacional. Un dia els seus articles apareixen en els grans rotatius de Londres; un altre dia és la premsa de la Roma feixista la que fa sentir la veu rogallosa de l'ex ministre de la monarquia espanyola. I és d'aquesta manera com el gran traïdor segueix consumant la traïció a la nostra Catalunya.

La "Gazzeta del Popolo" va publicar fa pocs dies unes interessants declaracions del cap de la "lliga". Diuen així: "La rebel·lió nacional ha estat un deure patriòtic que s'ha d'imposar als veritables espanyols. Ningú pot deixar de complir amb aquest deure.

"Abans de la rebel·lió es toleraven totes les provocacions. Els encarregats de conservar l'ordre (?) eren els primers en provocar tota mena de violències. Abans de la insurrecció militar, n'hi havia prou amb que s'aixequés un puny i una bandera roja, per tenir el dret de robar o assassinar sense que es perseguís als malfactors, restant tots en la més immunda impunitat."

Cambó s'escandalitza del que succeix actualment a Catalunya, i presenta el nostre país com un exemple clàssic del que desitjen i volen els comunistes i anarquistes. "El règim actual de Catalunya solament és comparable al sistema de terror d'Hongria, quan va estar dominada per les bandes d'assassins que capitanejava B. el Kun."

I per evitar a Espanya el terror comunista (?) els militars patriotes, en representació de tot el poble, s'han aixecat en armes per així defensar la Pàtria, la Religió i la Família. I acaba dient què, en nom de l'ordre i de la legalitat - ja sabem com entenem la legalitat la gent que pensa com Cambó - s'ha de cercar la justificació de l'aixecament militar.

I bé, no cal que siguem nosaltres els que ens defensem de les acusacions d'un mal català. Els fets són com són. No com uns o altres volem que siguin. Referint-se a la lluita al país basc - i, en l'aspecte polític tot el que es diu referent al país basc pot aplicar-se a Catalunya - un diari catòlic francès, "La Croix" del dia 2 del corrent mes de gener, s'expressa en els termes següents:

"El fet que els militars es vagin sublevar a Espanya contra la democràcia i el regionalisme, amb l'excusa de salvar a Espanya i defensar la religió, ha indignat profundament l'opinió de la immensa majoria dels bascos, ferint la seva ànima profundament democràtica i cristiana.

"Nosaltres crèiem al començament, ens deia una coneguda personalitat del Partit nacionalista basc, que es tractava d'una nova militarada; per això, de moment, varem prendre una posició expectant. Però al veure com es succeïen els esdeveniments varem comprendre que es tractava de quelcom més, i varem haver d'intervenir